

операцій факторингу, форфейтингу, продаж понаднормативних та «заморожених» оборотних та необоротних активів, зворотний лізинг, скорочення або ліквідація портфелю короткострокових фінансових вкладень та інші форми. Забезпечити реформування грошових потоків підприємства з метою їх зростання можливо через використання таких форм фінансової реструктуризації, як: запровадження системи цінкових знижок, що стимулюватиме зростання обсягів реалізації продукції, використання методу прискореної амортизації необоротних активів, надання в оренду зайвих приміщень і обладнання. Зменшення від'ємних грошових потоків підприємства можна досягти, скорочуючи постійні поточні витрати підприємства, зменшуючи суми податкових платежів за рахунок активної податкової політики та ін. Фінансова реструктуризація може здійснюватись самостійно, а також у складі стратегічної або санаційної реструктуризації, що набуває на сучасному етапі найбільшого поширення як у торгівлі, так і в інших галузях економіки.

УДК 336.717.5

К.І. Беспалова, магістрант (*ХДУХТ, Харків*)

ЗНАЧЕННЯ ДЕПОЗИТІВ У ФОРМУВАННЯ РЕСУРСНОЇ БАЗИ СУЧАСНОГО БАНКУ

Ефективність діяльності будь-якої банківської установи у сам перед залежить від наявності необхідного обсягу депозитних ресурсів, оскільки само вони є основою ресурсної бази комерційного банку. Від кількості і якості залучених депозитів залежать види кредитних операцій і, відповідно, розмір доходу банку. Депозити є основним джерелом залучених коштів комерційного банку. За різними оцінками, саме депозити забезпечують від 70 до 95 % банківських активів. Це пояснюється їх чисельністю, відносною стійкістю та меншою вартістю порівняно з іншими джерелами.

Для забезпечення стабільної роботи банк потребує стійкої ресурсної бази, сформованої переважно за рахунок строкових депозитів, але в умовах нестабільної економіки України бажання вкладників до розміщення своїх коштів на тривалий строк значно зменшується, хоча, за оцінками вітчизняних експертів, «на руках» населення знаходиться значний потенціал грошових ресурсів, що становить велику частину грошового обороту і може бути розміщеним

у комерційних банках України. Головними причинами такої повідинки вкладників є високі темпи інфляції, здешевлення гривні відносно долара та євро те складності у прогнозування розвитку економічної ситуації на тривалий строк.

У сучасних економічних умовах, з огляду на розміри процентних ставок, головною метою депозитних операцій стає не отримання прибутку, а збереження вартості грошей у часі. Все це ускладнює процес залучення комерційним банком депозитних ресурсів у необхідній йому кількості. Тож, завданням для стабільної діяльності банків та економіки в цілому є пошук можливостей підтримувати ресурсну базу банку на достатньому рівні. У сучасній банківській практиці існує багато методів, які дозволяють виконати поставлене завдання. На нашу думку для банків України ефективними можуть бути застосування комплексного обслуговування клієнтури. Крім традиційного кредитного та розрахунково-касового обслуговування, банк може пропонувати своїм клієнтам низку додаткових послуг. Постійне розширення діапазону таких послуг, зниження їх вартості, покращення якості обслуговування, надання різноманітних консультацій сприятимуть створенню у клієнтів репутації банку-партнера, що у свою чергу, підвищить рівень довіри до банку і надасть можливість залучати кошти на більш тривалий термін.

Велике значення для стимулювання депозитних ресурсів є впевненість клієнтів у збереженні своїх заощаджень. Таку впевненість можна досягти шляхом страхування депозитів. На сьогодні в Україні успішно діє Фонд гарантування вкладів фізичних осіб, який є гарантом повернення коштів вкладникам у разі фінансової неспроможності банку. На нашу думку, підвищення рівня гарантованого вкладу теж позитивно вплинуло на розмір депозитних ресурсів.

Отже, при формуванні депозитної бази перед комерційним банком стає ряд проблем, які потребують вирішення. Цього можна досягти лише за рахунок виваженої депозитної політики, яка буде тісно пов'язана з кредитною політикою і забезпечувати реалізацію останньої. Саме такий підхід на сьогодні може забезпечувати ліквідність, фінансову стійкість і одночасно прибутковість комерційного банку. Депозитна політика сучасного банку повинна максимально задовольняти різноманітні цільові потреби клієнтів шляхом розробки і впровадження нових видів депозитів, передбачати гнучку вартість депозитних продуктів. Це дасть змогу залучити більшу кількість клієнтів, завойовувати нові сегменти ринку.

Ефективна депозитна політика повинна включати заходи маркетингової стратегії, оскільки раціональне поєднання цінових і нецінових методів маркетингової політики дає максимальний ефект у

конкурентній боротьбі. В умовах загострення конкурентної боротьби між комерційними банками за ресурси банк повинен не просто запропонувати вкладникам оптимальну проценту ставку за депозитом, широкий асортимент депозитних послуг та якісне обслуговування, а й створювати максимально сприятливі умови за депозитами, які будуть заохочувати вкладників до розміщення їх заощаджень саме у цьому банку.

УДК 631.016

І.А. Бігдан, канд. екон. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

С.К. Бацій, магістрант (*ХДУХТ, Харків*)

ДІАГНОСТИКА ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА

Вирішення проблем сталого розвитку підприємств вимагає постійного коректування методів фінансового управління на основі відповідного інструментарію, який допоміг би створити таку інформаційну структуру, що здатна вирішувати базові проблеми його стійкого розвитку не тільки в сьогоденні, але і в майбутньому. Важлива роль у вирішенні окреслених проблем відводиться діагностиці фінансового стану підприємства. Вона повинна не тільки забезпечувати управління необхідною інформацією про поточне фінансово-економічне положення, але і визначати несприятливі тенденції внутрішнього розвитку підприємства і умов зовнішнього середовища його функціонування, встановлювати «діагноз» і розробляти способи і рекомендації «лікування хвороби».

Методика діагностики фінансового стану підприємства являє собою комплексне і системне дослідження результатів фінансово-господарської діяльності підприємства, яке дає можливість виявити найважливіші аспекти та найслабкіші позиції у фінансовому стані даного підприємства, а також з'ясувати потенційні можливості підприємства з поліпшення фінансового стану і розробити рекомендації щодо їх практичного впровадження. Деталізація процедурної сторони методики діагностики фінансового стану залежить від поставленої мети та різних факторів інформаційного, часового, методичного, кадрового та технічного забезпечення.

Головною метою діагностики фінансового стану є оцінка оптимальності розташування і ефективності використання фінансових